

PRIMII STUDENȚI TRANSNISTRIENI

au sosit la Universitatea din Iași pe la sfârșitul lui Martie, odată cu lăstunii și privighitorile. Ii primim cu brațele deschise, și le zicem frățescul „bine ați venit”, socotindu-i drept solii entuziaști ai primenirilor din noul veac la care porcede românismul. G. A. C.

REVISTELE TINERETULUI ȘCOLAR

Greutățile războiului n'au putut împiedeca îmbucurătoarea ecloziune a periodicelor literare la diferitele licee din țară. Astfel, Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași, a ajuns cu revista sa, *Tinerețe*, în anul al patrulea de existență; *Muguri*, revista seminariștilor din Buzău în al optsprezecelea an; *Vlăstarul* liceului Mihai Kogălniceanu din Vaslui, în al optulea, etc.

Ne bucurăm să salutăm aceste juvenile încercări precum și strădaniile profesorilor ce le îndrumază. Numai cât, se pune întrebarea dacă o pletură de publicații liceale n'ar amenința să înăbușe elementul selecționărilor timpurii în vederea cristalizării definitive. Poate că ar fi bine dacă revistele școlare ar apărea câte una de fiecare provincie, înmănunchind colaborările tuturor liceelor din regiune.

Ar fi posibilă astfel o serioasă emulație a tineretului care pășește pentru prima oară pe drumul Golgotei scriitoarești. Totodată s'ar evita confuziile regretabile cum se întâmplă cu cele două reviste „Licurici”, — una a elevilor liceului „B. P. Hașdău” din Chișinău, aflătoare în anul al IV-lea de existență și cealaltă mai recentă, condusă de d. profesor Bucur Pinciu, a liceului comercial de băieți din Giurgiu.

Qui trop embrasse, mal étreint — zice franțuzul. Și credem că are dreptate. G. A. C.

VIAȚA SCRIITOREASCĂ DIN CHIȘINĂU

Cel de-al doilea centru al Moldovei începe să se refacă și în latura scrisului.

În lipsa tiparnițelor locale, — toate tipografiile din Chișinău fiind distruse de bolșevici, — marele cotidian al provinciei, „Basarabia”, apare la București. De sigur, faptul prezintă mari neajunsuri, datorită întârzierilor de transport. Însă, s'au și luat măsuri pentru mutarea la Chișinău a unei tipografii.

În localitate apare ziarul „Raza” care continuă să aibă același rol important pentru basarabeni, ca și în refugiu. Îl conduce preotul Vasile Țepordei, energicul luptător pe tărâmul național și al renașterii Basarabiei.

Scriitorul de vază este Sergiu Matei Nica, poetul basarabean care, alături de preoții Vasile Țepordei și Sergiu Roșca, de poetul Nicolae Coban și alții, dovedesc persistență în muncă și deplină solidaritate în acțiune.

Ar fi de dorit ca preoții Paul Mihailovici și Simion Neaga, cu frumosul lor trecut cultural, să participe și ei mai intens la viața scrisului basarabean.

Din București, de pe linia frontului, din Bolgrad și cătunele depărtate ale întregii Basarabii, ar fi trebuit să trimeată mai des corespondența lor: Vladimir Cavarnali, Dragomir Petrescu, Octav Sargețiu, Tatiana Gălușcă, Sergiu Grosu, Sabin Popescu-Lupu, Iacob Slavov, Anton și Vasile Luțcan, Alfred Tibereanu, Pavel Codiță, A. Bardier, T. Vicol, Alexandru Lungu, C. Aldea, Vasile Chicu, Portase-Prut și alții, care continuă opera scriitoarească a lui G. Madan, Ștefan Ciobanu, Pan. Halippa, N. Popovschi, Gala-Galaction, Petre Cazacu, G. Năstase, N. Dunăreanu, D. Ilov, I. Buzdugan, Anton Crihan, Anibal Dobjanschi, Iorgu Tudor, Vladimir Neaga și a altor predecesori. I. Țurculescu.

C. STURZU ȘI MUZEUL MOLDOVEI DIN BACĂU

Născut la Rotopăneștii Folticenilor, descris cu mult farmec de Artur Gorovei și Aurel Stino, Constantin Sturzu a luat licența la Facultatea de teologie din Chișinău (la prof. Ștefan Ciobanu), căsătorindu-se în Basarabia cu o verișoară a poetului Alecu Mateevici.

Profesorul C. Sturzu s'a așezat de câțiva ani, la Bacău, unde scoate gazeta „Moldova“, a cărei pagină de istorie și literatură merită o atenție specială. Colecțiile acestui harnic profesor alcătuiesc baza solidă a Muzeului Moldovei din Bacău, în a cărui carte de aur găsim semnați pe N. Iorga, A. C. Cuza, Principele de Wied ș. a. Arhiva Muzeului are scrisori inedite ale lui Costache Negri, Vasile Alecsandri, Costache Rosetti-Tescanu ș. a. Vechi hrisoave, icoane, colecții de obiecte istorice, un cap de zimbru și câte altele, completează bogățiile acestui muzeu regional, care—ca și biserica Precista—este cel mai frumos monument istoric al Bacăului. G. B.

MULȚUMIRE

Dr. Gh. A. Cuza, aduce pe această cale întreaga sa grațitudine prietenilor și cunoscuților din cele patru unghiuri ale țării care i-au asistat durerea, prin prezență sau prin cuvânt. De asemeni, mulțumește tuturor autorităților locale pentru înțelegerea și delicateța de care au dat dovadă.